<u>בבית המשפט העליון</u>

בג"ץ 6398/17

לפני:	כבוד הרשמת שרית עבדיאן
העותרת:	התנועה למען איכות השלטון בישראל
	נ ג ד
המשיבים:	1. שר האוצר 2. שר הבטחון 3. ממשלת ישראל 4. דירקטוריון התעשייה האוירית לישראל בע"מ 5. התעשייה האווירית לישראל בע"מ 6. מנהל רשות החברות הממשלתיות 7. רשות החברות הממשלתיות

בקשה לפסיקת הוצאות

<u>החלטה</u>

1. הבקשה לפסיקת הוצאות בעתירה שבכותרת הועברה לטיפולי לאחרונה על רקע חילופים בלשכת הרשמים.

2. מקורה של הבקשה הוא בעתירה שהוגשה ביום 13.8.2017 שעניינה הפעלת הסמכות שלפי סעיף 24 לחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975, למינוי יושב ראש לדירקטוריון התעשייה האווירית לישראל בע"מ (להלן: הדירקטוריון). בסופו של יום, העתירה נמחקה בפסק דינו של בית משפט זה מיום 28.12.2017, שכן לאחר הגשתה, ביום 14.9.2017, אושר מינויו של מר הראל לוקר ליו"ר הדירקטוריון, כמפורט בפסק הדין.

3. לטענת המדינה אין לפסוק הוצאות בהליך זה שכן מינויו של מר לוקר ליו"ר הדירקטוריון התבצע ללא קשר להגשת העתירה. גם המשיבה 4 מתנגדת לפסיקת הוצאות לחובתה ואף מבקשת כי העותרת תישא בהוצאותיה כמשיבה לעתירה. לטענתה, לא היה צידוק להפניית העתירה נגדה שכן מינוי יו"ר הדירקטוריון אינו מצוי בסמכותה.

4. לאחר שעיינתי בתיק ובכלל זה בכתבי הטענות שהגישו הצדדים בשאלת ההוצאות, הגעתי לכלל דעה כי יש לפסוק הוצאות לטובת העותרת.

5. טרם הגשת העתירה, פנתה העותרת מספר פעמים למשיבים מבלי שקיבלה כל מענה לפניותיה. בימים 24.4.2017 ו-11.5.2017 פנתה העותרת למשיבים 1-2, ביום 18.5.2017 פנתה העותרת למשיבה 4, וביום 26.7.2017 פנתה העותרת לכלל המשיבים. העותרת לא קיבלה כל מענה לפניותיה אלה, והעתירה הוגשה כארבעה חודשים לאחר הפנייה הראשונה. זאת, בנסיבות בהן כהונתו של יו"ר הדירקטוריון הקודם הסתיימה כשנה טרם הגשת העתירה (ביום 13.9.2016) וטרם מונה יו"ר חדש תחתיו. ניתן להניח כי אילו היו המשיבים עונים על פניותיה של העותרת ומבהירים כי נעשים צעדים למינוי יו"ר דירקטוריון, היה הדבר מייתר את הגשת העתירה. בנסיבות אלה, בהן המשיבים לא ענו לפניותיה של העותרת וחלף פרק זמן ארוך בו תפקיד יו"ר הדירקטוריון לא היה מאויש, הגשת העתירה הייתה מוצדקת מנקודת מבטה של העותרת (ראו והשוו: בג"ץ 4333/07 "יש דין" - ארגון מתנדבים לזכויות אדם נ. צה"ל יחידת בתי משפט (15.11.2007)). למעלה מן הצורך אף אוסיף כי הדעת נותנת שהיה בעתירה לכל הפחות לזרז את השלמת מינויו של מר לוקר ליו"ר הדירקטוריון. אולם, השיקול העיקרי בפסיקת ההוצאות במקרה דנן מתמקד באי קבלת מענה לפניותיה של העותרת טרם הגשת העתירה, כאמור לעיל (ראו: בג"ץ 5159/17 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' השרה לשיוויון חברתי (24.9.2017), וההפניות שם).

6. באשר למשיב 4, אכן הוא אינו בעל הסמכות למינוי יו"ר הדירקטוריון, אולם כפי שאף נטען על-ידו היה באפשרותו לקדם את העניין ומבחינה זו הוא משיב רלוונטי. בנסיבות אלה, ונוכח העובדה שאף המשיב 4 לא השיב לפניותיה של העותרת, אני סבורה כי נכון יהיה שהמשיב 4 והעותרת יישאו כל אחד בהוצאותיו שלו.

7. נוכח האמור לעיל ולאחר ששקלתי את מכלול נסיבות העניין, לרבות היקפה של העתירה והעובדה כי היא נמחקה פרק זמן קצר לאחר הגשתה, אני מורה כי המשיבים 1-3 ו- 6-7 יישאו בהוצאות העותרת בהליך בסך של 9,000 ש"ח.

ניתנה היום, ד' באלול התשע"ח (15.8.2018).

שרית עבדיאן

ר ש מ ת